

DE BLAAJER VAN NOVEMBER – Herman Hendrix, Eleven Forty Seven

Es de blaajer van november hunne tieëd hubbe gehad
vilt er uig un stukske stilte in de straote van de stad
En vae luipe get veurleure, kieëke druimend om os heen
en vae misse weer die minse die dur jaomer neet mieër zeen
Tusse twieë pöt met chrysante luipe vae dan deur de stad
es de blaajer van november hunne tieëd hubbe gehad

Es de hemel van november steit te reigne in de stad
dinke vae weer aan die minse die vae hubbe leefgehad
En ich weit neet good wat (te) zegge, 'ch heb un bleumke zjust weej gae
want un bleumke zeet nog altieëd hongerdduuzend kieëre mieë
In de reigen van november trekke vae van uut de stad,
same nao deej leuj van vreuger die vae hubbe leefgehad

Es vae later in november uzze tieëd hubbe gehad
en vae ligge dao te ruste in ut weste van de stad
staon oos kinjer met un bleumke get te momple teegenein
En zoeë zeen vae in november weer ins allemaol beejein
's Leevenhieër wol waal zegge det ving ich de sjuunste stad
want dao hubbe zich de minse toch ut meiste leef gehad

Es de blaajer van november hunne tieëd hubbe gehad
vilt er uig un stukske stilte in de straote van de stad
En vae luipe get veurleure, kieëke druimend om os heen
en vae misse weer die minse die dur jaomer neet mieër zeen
Tusse twieë pöt met chrysante luipe vae dan deur de stad
es de blaajer van november hunne tieëd hubbe gehad

[Stream Eleven Forty Seven - Als De Blaajer Van November \(jopie\) van George Truyen |
Luister gratis online op SoundCloud](#)

Lichtvoetig zouden mijn gedachten
luchtig als veren moeten zijn
opdwarrelend en speels verzachten
de hersenkronkels en zielenpijn
alikruiken op het water deinend
op het ritme van het getij
geen hartzeer zo schrijnend
generlei consequenties ervaren zij
biddend als een arend
zwevend kijkend naar benee
grote zorgen barend
over 's werelds wel en wee
teder bekijk ik dier en plant
ze liggen me zo na aan 't hart
wie staat er voor hen garant
hun situatie zo benard
kind laat je stem luid klinken
voor alles wat leeft en groeit
zo beest en plant kan drinken
blijft voortbestaan en volop bloeit
jouw handje rustend in het mijne
vestig ik mijn hoop in jou
laat mijn zielsangst stil verdwijnen
verzacht mijn pijn met hemelsblauw

Terry van Lierop
Juni 2020

Fotoalbum

Woordeloze verhaallijn
aanvankelijk in sepia
gedrukt op speciaal papier
tijd opgelost in niets

blijde ouders lachend kind
pukkelige puber
verliefd verloofd getrouwd
geschiedenis op herhaling

kinderen kleinkinderen
uitbreiding in 't kwadraat
rimpelig ouder worden
plaatjes meer waarderen

gevangen momenten
van vreugd en van leed
van aankomst en vertrek
herinneringen van waarde

Resi Faessen

Merel

Slaapdrongen fiets ik door de stad
Het is stil op straat
Het is aardedonker
Er is één merel die weet
dat het bijna weer dag is
Dat de zon teer en zorgzaam
bijna weer gaat opkomen
over deze stad

Zij zingt nu al vooruit
haar uitbundige lied van leven
Haar buitelandse klanken
van tomeloze energie
die ze wel moet uiten
wel moet delen
met de wereld rondom haar

Mijn hart en hoofd
zijn vol indrukken
Ik fiets terug door de stad
Het is weer stil op straat
weer aardedonker

De zon is definitief onder gegaan
Deze dag komt niet meer terug,
net als mijn moeder
Zij is nu onomkeerbaar opgenomen
in een wereld van liefde
tomeloze energie vreugde

De merel slaapt de nacht weer

Karin Vossen
voorjaar 2020

Wat me nu toch overkomt...

Ik hoor het landschap ademen
De lange weg, geen mensen te zien
ze zijn onvindbaar

“Altijd je handen wassen”
De geur, gevangen in lauw zeepsop
blijft altijd in ons geheugen.

“Blijf zoveel mogelijk thuis” in jullie huizen
Het zijn de schuilplaatsen
van de stilte.

Artsen, verpleegsters, virologen, laboranten
Men maakt de weg vrij
voor hun woorden.

Onze bejaarden
ze zijn zo teer
zo bijna niet meer van hier.

De dag is gaandeweg vertraagd
en nu helemaal
tot stilstand gekomen.

Achter de gerafelde takken
van de bomen
is de hemel blauw.

Anja Masee

Litanie van gemis en genieten

ik mis de repetities van de "Peelklanken"
ik mis de middagen van de S.K.O.
ik mis de knuffels van de kinderen
maar ik geniet van zittend nixen in de zon

ik mis de avonden van Veldeke
ik mis de fietstocht van de werkgroep
ik mis middagen van K.B.O. en Zonnebloem
maar ik geniet van zitten in de zon

ik mis de avonden van de L.K.V.
ik mis het Ospelsuitje-diner
ik mis verschillende verjaardagen
maar ik geniet van nixen in de zon

ik geniet als de molenwieken draaien
alsook het krassen van de kraaien
en ik geniet van het lachen van de specht
ook van het nixen in de zon

ik geniet van telefoongesprekken
van de vogeltjes die fluiten
van het groenen van de bomen
ik geniet van het zitten in de zon

ik geniet van wandelen met mijn rollator
ik geniet van schrijven voor de S.K.O.
ik geniet van het lezen in dikke boeken
en ik geniet van zitten in de zon!

©An Cuijpers-Rutjens
5-5-2020

De middagen in mijn tuin zijn rustig
en lang als ik dit wil
een rust als ingehouden adem
maar vergeelde bladeren van tulp en narcis
de halmen van het riet
laten zien dat natuur blijft ademen

in de natuur buiten mijn tuin loopt nu
het onbekende pad
van een vastklappend parasiet
doorheen de tijd zal
dit pad bewandeld moeten worden
willen we het leren kennen

maar ik wil nog even mijn adem inhouden
middagen in mijn tuin
en leren van de natuur
leren van het riet
sterk en toch buigzaam
gaan meebewegen in de wind
en ademen in de tijd

Annie Kessels
7 mei 2020

Gevaar

de zon schijnt
ganzen gakken
eenden snateren
vogels fluiten
bouwen een nest

vlinders dartelen
hommels brommen
lente in de lucht
struiken lopen uit
sommige al uitgebloeid

maar er schuilt gevaar
een onzichtbare vijand
waart rond
een virus met
de mooie naam Corona

aanvankelijk
niks aan de hand
slechts een griepje
ongrijpbaar maar
uiterst gemeen

de natuur onwetend
van de ramp
die de mensheid treft
het gekwetter
overstemt de angstkreten

doordringend klinkt
binnen blijven
binnen blijven
ritme van een
hopend hart

Resi Faessen
April 2020

Lentegevoel

Komt mondjesmaat binnen
weten we van gekkigheid niet
waar we aan kunnen beginnen

Afstand is uiteraard groot
belangrijker dan ooit
stel je nergens aan bloot

Ongemakkelijk, een teveel,
wat te doen met al die “vrije” tijd
trek je conclusie, een gezond oordeel

Proberen positief te zijn
contact houden met groot en klein,
dat is voor iedereen fijn

Zachte stralen zijn in omloop
de tijd is onzekerder dan ooit
maar aan de horizon gloort hoop...

©José Bergh – Berben
April 2020

We'll Meet Again

We'll meet again don't know where, don't know when
but I know we'll meet again some sunny day
Keep smiling through, just like you always do
till the blue skies drive the dark clouds far away

So will you please say "Hello" to the folks that I know
tell them I won't be long
They'll be happy to know that as you saw me go
I was singing this song

We'll meet again, don't know where, don't know when
but I know we'll meet again some sunny day

Vera Lynn

Als angst het bangst is
als je voor een ander vreest
en doodsbenauwd om iemand bent
van wie je houdt
dan ben ik van mijn leven
nooit zo bang geweest

Als eenzaamheid is dat je
angstig afstand houdt van dierbaren
omdat je voor hun leven vreest
dan heb ik mij nog nooit
als zo alleen beschouwd

Wie voor zijn eigen vrijheid vecht
die sneuvelt morgen
Wie zich wil redden
moet voor een ieder ander zorgen

Ilja Leonard Pfeijffer